

ISBN: 978-605-7949-41-7

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.

Ketebe Yayınları: 133

Roman

Editör

Aykut Ertuğrul

Kapak

Harun Tan

Düzeltili

Cihan Aldık

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Nisan 2019
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 34989

Maltepe Mahallesi Fetih
Caddesi No: 6 Dk: 2
Topkapı 34010 İstanbul
Tel: 212. 612 29 30
e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Matsis Matbaa Hizmetleri
San. ve Tic. Ltd. Şti
Sertifika No: 40421
Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad.
No: 51 Sefaköy Küçükçekmece /
İstanbul Tel: 212 624 2111

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.'ne aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Çağrılan

KarsH

SADIK YEMNİ

KETEBE

Sadık Yemni

Sadık Yemni 1951 yılında İstanbul, Kurtuluş'ta (Tatavla), Sopalı Hüsnü (şu sıralar Şeref Meriç) Sokak'ta doğdu. Üç yaşında ailesiyle İzmir'e taşındı.

1975-2013 yılları arasında Amsterdam'da yaşadı. Yazarlığı 1985'te başladı. Durmaksızın kelime ve anlam üretmeye devam ediyor. Türkçe yazıyor. Hollanda'da çeviriyle sekiz kitabı basıldı ve üç tiyatro oyunu sahnelendi. Son yıllarda Hollandacadan Türkçeye çevirdiği üç kitabı basıldı.

Türkiye'de 22'si roman, 1'i anı, 1'i deneme, 1'i biyografi, 3'ü çeviri ve 3'ü öykü kitabı olmak üzere toplam basılmış 31 kitabı var.

Basılı kitapları

Romanlar: *Muska* (1996-2005-2013), *Yatır* (2005-2013), *Öte Yer* (2005), *Çözücü* (2003-2013), *Metros* (2002), *Ölümsüz* (2004), *Amsterdam'ın Gülü* (1997-2002-2016), *Muhabbet Evi* (2006), *Zaman Tozları* (2010-2011), *Sokaklar Benim Yeniden* (2011), *Akisfer* (2011), *Kuşadası'ndan Sevgilerle* (2012), *Ağrıyan* (2012), *Gizemli Evren-Zaman Tozları-2* (2012), *Zihin İşgalcileri* (2012), *İfrit 18.19* (2013), *Alsancak Börekçisi* (2013), *Kayıp Kedi* (2015), *Nazarzede Kliniği* (2015), *Ela* (2016), *Hayalet Kapısı* (2018), *Anız Yolunda* (2019.)

Öykü: *Hayal Tozu Gölgecisi* (2009), *Arafor* (2012), *Sınav Hortlağı* (2012).

Anı: *Durum 429* (2007-2015).

Deneme: *Korkulobin* (2012).

Sadık Yemni 2005'den itibaren kısa öyküler de yazmaya başladı ve sayıları 100'ü bulan öykülerini çoğunlukla Gölge Dergisi ve Tersninja sitesinde dijital olarak yayınladı.

Sadık Yemni Sözlüğü: <https://sadikziyayemni.blogspot.com/2018/08/sadk-yemni-sozlugu-agustos-2018.html>

Üstad Yavuz Selim Uzgur'a...

1

H

New York

Alan Waters oturma odasının penceresinin önünde durmuş dışarıya bakıyordu. Hava yeni kararmış ve sokaktaki hummalı trafik birazcık hız kesmişti. Çocukluğunun ve ilk gençliğinin geçtiği baba evindeydi. Yıllar sonra eski odası hâlâ duruyordu ve ne zaman istese gelip kalabilirdi. Sürpriz şekilde New York'a gelmişti. Annesi akşam yemeğini arkadaşlarıyla yiyeceği için şu anda evde değildi. Yarın kadının yaş günüydü. Altmış üçüne basacaktı. Oğlundan kargoyla yollanmış pahalı güller ve kısa bir telefon konuşması dışında bir şey ummuyordu. Ansızın çıkıp gelmesine çok sevinmişti.

Pencerenin önünden çekilip, doğduğundan beri aynı yerde duran eski büfenin üstündeki duvara asılmış çerçeveli fotoğraflara baktı. Beş yaşında, Kaliforniya'daki Mono Gölü kıyısında çektikleri fotoğrafa... Babası yirmi dört yıl önce ne kadar da genç görünüyordu. Annesi-babası öldükten sonra bir-iki uzak akraba fotoğrafını kaldırıp yerine çerçevelettiği bir çizgi roman kapağı asmıştı. Özel korumalı bir kafesin

kapısı açık duruyordu. Bir android özgürlüğe ilk adımını atmış durumdaydı. Serüvenin adı *They are Free*'ydi. Sol üst karede yazan ve çizenin Richard Waters olduğu yazılıydı.

Babası gençliğinde çizgi roman yazarı olarak tutunmak ve para kazanmak için elinden geleni yapmıştı. Bir yandan hafta sonları bir restoranda aşçı yamağı olarak çalışıyor ve kalan zamanda kendini ünlü yapacak eserlerini üretmeye veriyordu. Alan'ın babasının tüm eserleri içinde en çok beğendiği *Onlar Özgür* adlı otuz altı sayfalık bir yapıttı. Sadece on bin adet satmıştı, ama elli yıl sonra birileri sosyal medyada hâlâ lafını ediyordu. Çizgi romancılar listesinde adı eksik olmuyordu. Çizgi roman koleksiyoncularının rağbet ettiği bir kitapçıktı. 160-170 dolara alıcı buluyordu.

Onlar Özgür, 1970 yılında Richard Nixon'ın Vietnam'da savaşı sona erdirecek beş maddelik barış önerisini açıkladığı sıralarda çizilmişti. Bu çerçevenin orijinali dükkânda asılıydı. Babasının onca yıl sonra hâlâ dükkâna gelen hayranları vardı. Alan, bazılarını şahsen tanımıştı.

Babasının kahvaltılarda yaptığı harika gözlemler hariç kendisinde iki şey sevgi ve alışkanlık yaratmıştı. Satranç ve robotlar. Alan on bir yaşındayken kendi yaş grupları arasında yapılan satranç turnuvalarında hep ilk beşe girerdi. Defalarca birincilik kupasını almıştı. Robot merakı nedeniyle de şimdi ki mesleğine sahipti. Kendisini yazılımcı olmaya yönlendiren en önemli saik babasının bu tür çizimlerinin üzerinde yaptığı etkiydi kuşkusuz.

Alan, Berlin Duvarı'nın yıkıldığı yıl doğmuştu. O sıralarda babası bir Richard Corben, Enki Bilal, Alain Voss ya da Stan Lee olamayacağını çoktan anlamış Gurmesfeer'i açmıştı. Küçük çocukken kreşte ve yakınlarda oturan annesinin ablası Clara Teyze'de geçirmişti gündüzlerini. Annesi işi bırakıp ona bakmaya başlayınca her şey yoluna girmişti.

Babası Richard Waters ikinci sınıf çizgi romancı, birinci sınıf aşçıydı. Yirmi sekiz yıl annesiyle birlikte Long Island Deer Park'ta hemen şuradan yarım mil ötede bir lokanta işletmişti. Babası bir Pazar sabahı muzlu keki fırına verirken geçirdiği kalp kriziyle hayata veda etmişti. Yetmiş bir yaşındaydı. Son birkaç yıldır üç ay sonra işe son verip kendimizi emekli edelim deyip duruyorlardı. Babasının öldüğü gün en sonuncu üç ayın bitmesine on gün filan vardı. Babası yaşasaydı ya da kalp krizini atlatsaydı bu üç ayda uzatmaların devam edeceğinden hiç kuşkusu yoktu. Çalışkan insanlardı. Lokanta iyi iş yapıyordu. Geniş çevrelerinde sevilen sayılan insanlardı. Onları bir anda hiçkimseleştikleri bir sahil kasabasında boş oturarak turnaklarının uzamasını seyrederken hayal edemiyordu.

Babası ölünce kadın mesajı almıştı. Mülkü kendine ait olan lokantayı kiralayarak kendini hobilerine vakfetmeye başlamıştı. Elisabeth Maria Barnaveld Waters lokanta işine girmeden önce bir lisede edebiyat öğretmeniydi. Ergenlerle uğraşıp duruyordu. 'En güç beğenir müşteri bile öğrencilerden iyidir' sözünü kadından yüz kez duymuş olabilirdi. Yalnız için için okul atmosferini özlediğini biliyordu. Bu meslek için doğmuş biriydi. Sabırlıydı ve aynı şeyi tekrar tekrar anlatmaktan hiç usanmazdı.

Alan bazen -genç olmasına rağmen- onların devrinde yaşamış olmayı istiyor, en azından bunu hayal ettiği anlar oluyordu. O bir yazılımcıydı ve sistem analizcisiydi. Şu anda kurulmakta olan yapay zekâ sosyolojisinin temelini atan üç-beş isimden biriydi.

Google'ın kurulduğu yıl tam bursla Stanford Üniversitesi'ne girmiş ve bir daha San Jose'den ayrılmamıştı. Alan yapay zekâ alanında özel bir yetenekti ve bu hemen keşfedilmişti. Mark Zuckerberg'in Facebook'u kurduğu yıl dünyanın en gelişmiş yapay zekâ laboratuvarında iş bulmuştu. Şu anda kariyer basamaklarında hızlı yükselişin *jetlagini* yaşıyordu. Alan'ın